

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Шевченка Євгенія Володимировича
щодо відповідності Конституції України (конституційності)
частини третьої статті 9 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня
2014 року № 1697–VII**

Київ
8 жовтня 2025 року
№ 170-2(I)/2025

Справа № 3-44/2025(91/25)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуєчого,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шевченка Євгенія Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 9 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Шевченко Є.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині третій статті 131¹ Конституції України (конституційність) частину третю статті 9 Закону України

„Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон), згідно з якою у разі відсутності Генерального прокурора його повноваження здійснює перший заступник Генерального прокурора, а в разі відсутності першого заступника – один із заступників Генерального прокурора.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

2.1. Шевченко Є.В. є підозрюваним у вчиненні кримінального правопорушення, визначеного частиною першою статті 111 Кримінального кодексу України. Старший слідчий в особливо важливих справах Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань, за погодженням виконувача обов’язків Генерального прокурора, у грудні 2024 року подав до суду клопотання про продовження строку досудового розслідування у кримінальному провадженні стосовно Шевченка Є.В.

Печерський районний суд міста Києва ухвалою від 26 грудня 2024 року задовольнив зазначене клопотання, у відповідь на позицію сторони захисту Шевченка Є.В. щодо неправомірності підписання клопотання виконувачем обов’язків Генерального прокурора, зокрема, зазначив, що клопотання підписане уповноваженою особою, оскільки Закон є спеціальним законом, набрав чинності пізніше ніж Закон України „Про тимчасове виконання обов’язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України“, а тому має пріоритет у застосуванні.

2.2. На думку автора клопотання, унаслідок застосування частини третьої статті 9 Закону зазнало порушення його „право, що полягає у неможливості ґрунтування обвинувачення на доказах, одержаних незаконним шляхом“, гарантоване частиною третьою статті 62 Конституції України.

Шевченко Є.В. стверджує, що частина третя статті 9 Закону не визначає межі «„відсутності Генерального прокурора“ (тимчасова відсутність, хвороба, відставка тощо) і не встановлює строків чи умов передачі повноважень, що створює правову невизначеність», а отже, „вступає в протиріччя з конституційним принципом верховенства права та положенням частини 3 статті 131-1 Конституції України“.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Основних Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що, твердячи про неконституційність частини третьої статті 9 Закону, Шевченко Є.В. фактично вказує на неузгодженість оспорюваного положення Закону із Законом України „Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України“ та наводить власне бачення порядку застосування законів, які регулюють питання виконання повноважень Генерального прокурора у разі його відсутності, що не є обґрунтуванням

тверджень щодо неконституційності оспорюваного положення Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що відповідно до Конституції України та Закону України „Про Конституційний Суд України“ питання внесення змін до нормативних актів, заповнення прогалин, усунення суперечностей і колізій у законах та інших нормативних актах не є компетенцією Конституційного Суду України [ухвали Конституційного Суду України від 6 червня 2000 року № 39-у/2000, від 27 грудня 2001 року № 47-у/2001, від 13 жовтня 2005 року № 39-у/2005, від 30 листопада 2006 року № 14-у/2006, від 23 вересня 2008 року № 43-у/2008, від 3 березня 2009 року № 12-у/2009, ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 29 серпня 2018 року № 50-у/2018].

Отже, Шевченко Є.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шевченка Євгенія Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 9 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі

змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**